

NARODNI LIST

NEZAVISNI DNEVNIK

PRETPLATA:
mjesечно Din 30.—
tromjesečno „ 90.—
za inozemstvo dvostruko

Br. 64.

Šibenik, ponedjeljak 25. VI. 1928.

God. I.

Zadušnice palim narodnim mučenicima u Šibeniku.

Služba božja u crkvi. - Govori pred crkvom. - Jednodušna manifestacija cijeloga Šibenika.

ŠIBENIK, 25. Jučer u 11 sati, u crkvi sv. Gospe van grada, održana je služba božja za pokoj duša palih narodnih boraca i mučenika Pavla Radića i Dra Đuro Basarićeka. Učesće naroda bilo je ogromno — nije bilo građanina koji nije ispunio svoju patriotsku dužnost.

Sv. Misu odslužio je na glagoljici prof. Jerko Grković, a opijelo održao je O. Pavao Silov. Počelnje službe i izvršenog obreda, narod se zadržao pred crkvom. Skoro za čitav sat, svijet koji nije mogao stati u crkvu, pekao se na božjem suncu i tu stajao miran i sa pijetetom za cijelo vrijeme službe Božje. Ova ogromna masa privukla je sebi i one koji su otišli iz crkve. Niko se nije odalečivao. Narod je taj nešto očekivao, tražio je nekog oduška. Videći to, neki građani odlučili su se da uzmu riječ i da narod utješe.

Kao obično, u svakoj prigodi prvi je progovorio načelnik g. Škarica. U svom govoru on veliča žrtvu palih mučenika. Njihova je smrt, kaže on, odjeknula u srcima svih Hrvata i svih Slavena, jer su oni pali u borbi za ujedinjene i dobro svih Hrvata i svih Slavena. Krv prolivena u Narodnoj Skupštini, prolivena je za ljudska, čovječanska i hrvatska prava. Ta će krv donijeti velikog ploda i biće od koristi za cijeli naš narod. Pali mučenici, Pavle Radić i Dr Đuro Basariček ostaće uzor hrvatskih boraca i hrvatskih žrtava. Oni su pali da u ovoj Državi zavlada ravnopravnost za sve nas. Iz njihove krvi niknuće novi i lijepi život.

Braćo! Okrenimo se prema bijelom Zagrebu, tamo gdje počivaju mrtva tijela narodnih mučenika, završava g. Škarica i kliče:

Slava neka je narodnim junacima, palim u borbi za čovječanska, hrvatska i slavena prava!

Slava Pavlu Radiću i Dru Basaričeku! Urnebesno „Slava!“ odjeknulo je iz hiljada grla prisutnog naroda i poklici traju sve dok se nije pojavio i drugi govornik. Taj je bio g. Marko Žaja, predsjednik mjesne organizacije H. S. S. on je ovako govorio:

Braćo, seljaci i građani!

Hrvatski narod, koji je pred tri godine slavio tisućgodšnjicu svoje kulture i neprekidne državnosti, ovih dana proživljuje teške i sudbonosne dane pune tuge, jer su prošle srijede u Beogradskom parlamentu od razbojničke ruke ubivena dva hrvatska prvaka PAVLE RADIĆ naš poslanik Doktor GJURO BASARIČEK.

Ovi borci za slobodu, ravnopravnost i čovječnost prestali su živjeti, ali njihovi ideali slaviti će pobjedu, jer se prava narodna i jakost narodna ne može uništiti hitcima iz revolvera.

Mi smo se ovdje, braćo, sakupili da iskažemo svoje duboko poštovanje prema tim hrvatskim mučenicima.

U beogradskoj bolnici leži teško ranjeni vođa hrvatskoga, seljačkoga naroda STJEPAN RADIĆ i mi vruće molimo Svevišnjega, da on čim prije ozdravi, eda nas vodi k boljoj budućnosti.

Uz njega boluju njegovi drugovi zastupnici doktor PERNAR i seljak GRANDŽA, koji su svoje živote izložili eda spase od smrti svoga vodju i koji su svojim tjelesima zaustavili kugle koje su imale da usmrte vodju hrvatskoga naroda.

Ali genij hrvatskoga naroda dati će da ova krv nevino prolivena u beogradskom parlamentu, bude zalog naše bolje budućnosti.

Hrvatski seljački narode: Po zapovijedi našeg umnog i velikog Vođe Stjepana Radića, i po nalogu Vodstva, molim Vas da budete potpuno mirni i da poslušate naše savjete. Sačuvajte potpuni mir sada, ali budite spremni na sve, što vam naše vodstvo zapovjedi.

Slava hrvatskim mučenicima!

Govor g. Žaje narod je popratio sa silnim poklicima u slavu mučenika i silnim protestima proti mrskoga čina koji je sve Hrvate i sve nas bez razlike u crno zavio.

Iza njega uzeo je riječ Dr. Srećko Poturica, predsjednik mjesne organizacije S. D. S. Njegov je govor najdulje trajao i izveo najdublji uisak na prisutne, tako da su svi gorko zaplakali gušeći se u jecajima koji su glasno grani tako da su se mogli na daleko čuti. Ovo je ganulo i samog govornika tako da je i on briznuo u plač i jecaj. Njegov je govor toliko ganutljiv bio, da i onaj koji ga je u pero hvatao nije se smogao da ga potpuno zabilježi. Hvatajući na oduške riječi govornika Dra Poturice, njegov je govor od prilike ovako glasio:

Umoreni su u sred Narodne Skupštine, u sred bijela dana dva najbolja naša prvaka Pavle Radić i Dr Đuro Basariček! Da možemo da ih u živote povratimo sazama i krvlju našom, prolili bi more suza, a dali bi smo krv našu. Pali su kad se nisu nadeli, pali su ondje gdje nisu smjeli da padnu! Pavle Radić i Dr Đuro Basariček od metaka ubojice pali su u borbi za čovječanstvo i za svoj narod. Da nisu tebe Narode volili, oni bi i danas

bili živi kao što su živi svi oni koji puze (poklici: Dolje pužavci!) Od njihove žrtve imaće velike koristi hrvatski i ostali cijeli naš narod. I, to neka bude na veliku utjehu njihovim obiteljima i njihovoj djeci siročadi, a njihova djeca od danas su djeca svih nas! Neka krv ovih mučenika skine mrenu laži i obmane sa očiju sviju. Neka njihova krv otkupi sve nas i neka njihova krv složi sav naš narod. Da nije bilo onih koji su branili da se naš seljak sastane sa seljakom u Srbiji, nebi njihova krv bila pala i sve bi danas bilo riješeno. Neka puste seljaka da se on složi, jer seljak će sam sve najbolje riječiti. On će to najbolje učiniti — bolje nego iko od nas. Svoj dirljiv govori, Dr Poturica, završava sa „Slava!“ narodnim mučenicima. Njegov govor, kako rekosmo, bio je popraćen plačem i jecajima, poklicima i odobravanjem.

Treći govornik bio je g. Vlade Kulić, koji drži jedan temperamentan govor i kaže, da ne govori kao član stranke, nego kao član hrvatskog naroda. Braćo Hrvati! Šibenik je od uvijek bio nacionalan i osjetljiv grad, koji je uvijek znao osjetiti narodnu bol. Pred 25 godine Šibenik je bio sav u crnini kad se hrvatska krv lijevala za hrvatska prava (Kad su mađari na Rijeci prolili krv hrvat. sokolaša), tako je i danas ovdje se alegao cijeli Šibenik. Pavle Radić i Dr Đuro Basariček pali su za hrvatska prava. Za to su ih ubili. Iz te krvi niče ideja, da hoćemo da živimo slobodnim svojim životom. Mi hoćemo zajedničku Državu prema vani, ali unutra hoćemo slobodu svih onih koji žive u ovoj Državi.

Slava hrvatskim mučenicima!

Posljednji govorio je g. Dr. Božo Štambuk, predsjednik okružne organizacije S. D. S. On kaže tek da je malo prije stigao iz Zagreba i da je čuo riječi Svetozara Pribićevića kojima je isporučio poruku g. Stjepana Radića, da se nikoga ne izaziva i da se očuva potpuni red i mir. Oni će, vođe sve urediti, što treba da radimo. Kaže da je zdravlje g. Stjepana Radića dobro. Kliče vođama Stjepanu Radiću i Svetozaru Pribićeviću, a „Slava“ narodnim mučenicima.

Svi su govori bili popraćeni sa odobravanjem, poklicima Hrvatskoj i hrvatskom narodu, za slobodu i jednakost i pravicu cjelokupnog našeg naroda. Gradska muzika avirala je tužaljke, a četa Hrvatskog Sokola odavala je počast.

Poslije ovoga narod se mirno i bez incidenta razišao.

Nakon tragedije u Narodnoj Skupštini.

Naš napaćeni narod svjedokom je mnogih užasnih tragedija tamó od kosovske bitke pak do oslobođenja 1918. godine. Nakon oslobođenja i ujedinjenja mislili smo da je patnjama, žrtvama i nevoljama kraj. Mislili smo kažemo i vjerovali, ali smo se vrlo prevarili. Golgota našega naroda izgleda nije još prošla; on ima u svom životu još mnogo toga da preturi, da trpi i da strada. Da je to tako najbolji nam je dokaz strahovitó krvavi događaj u našoj narodnoj skupštini, kakvog još nigda nije bilo u istoriji parlamentarizma. Historijske prilike strani uticaji, osamljeni život, stvorili su u raznim plemenima našega naroda različite mentalitete, različite poglede na svijet i život, različita mišljenja i vjerovanja. Uslijed toga, među nama je umjesto sloge nestrpljivost, umjesto ljubavi mržnja, umjesto međusobnog poštovanja zavijadale su prijetnje. Sve je to kažemo polagano se sakupljalo u nama, da sve to konačno eksplođira u našoj najvišoj i najsvetijoj ustanovi, u našoj narodnoj skupštini, pak da brat nebratski trgne ubójito oružje i umjesto blagom besjedom da račune strahovitim oružjem riješava.

Onim danom kad je naša narodna skupština bila raspuštena, sastavljena izborna vlada i raspisani izbori, mi smo jasno vidjeli, da se je udarilo, jednim nemoralnim putem. Zato smo stalno pisali i govorili, da ovo ne vodi dobru. Strašni izborni teror, pak događaji nakon izbora ovu su vladu okrstili krvavom vladom. Vlada, umjesto, da djeluje pomirljivo, da nade puta i načina da se rasplamsale strasti smire, da nade jednu pomirljivu bazu, na kojoj bi se moglo početi dogovarati pak zajednički, pošteno i pravedno raditi i vladati, ona je na to sve ostala gluva. Nezadovoljstvo u narodnim masama raslo je sve to više, borba u parlamentu sve to žešća dokle se konačno nije dogodilo ono, što se je dogodilo.

I kad je već tako moralo da bude, umjesto da se puca iz opozicije, što bi i ako žalosno, ali ipak donekle razumljivo i prirodno bilo, puca se eto iz vladine sredine i ubija pet vođa opozicije.

Vladinoj je većini dakle malo zakonskih mjera koje joj daju poslovnik, policija fondovi i sve ostalo. Malo joj je ogromna skupštinska većina i ona se laća da u narodnoj skupštini umjesto riječju oružjem pitanja riješava.

Mi smo kazali, da se u skupštini šalje svak. Kazali smo i predviđali što sve može da bude od ovakvih izabranih narodnih poslanika, na čiju se kvalitetu

ne gleda već jedino na novac i izborne kuglice. Jeste mi smo sve to kazali. Žalibože naš je glas ostao glas vapijućih u pustinji. I sa ovako naopakim radom u našoj se narodnoj skupštini umjesto pametnih govora te stručnih i učenih razlaganja razliježu se revolverski hitci, a umjesto aplauza odjekuje bolni zapomagaj ranjenih i umirućih narodnih poslanika.

Nije teško predvideti do kakve će nas teških posljedica ovakav rad dovesti. Vanjski će se svijet zgražati nad našim postupcima i ima će veoma žalosnu sliku naše kulture i našeg parlamentarizma. U unutrašnjosti države, još će se više razmahati plemenska mržnja i međusobne osvete i svade, koje će nas za decenije oslabiti.

Ali ljudi su, stranke i vlade prolazne a narodi su vječni. Mi vjerujemo u zdravi razbor našeg naroda, koji je je mnogo teže nesreće doživio i preživio. Ta narodna svijest mislimo prevladat će opet u nama da, opet zajednički pregnemo i poradimo da teške rane i nevolje liječimo zajednički, bratski, razumno, razborito i bez mržnje. Vrijeme je više, da među nama prestane ono grubo i nebratsko ophodjenje, podvaljivanje i nepovjerenje pak da se međusobno ne krivimo, ne ružimo i ne šegačimo, već da kao prava braća po krvi i jeziku pristupimo da ozbiljne stvari i pitanja riješimo.

U prvom redu, ako se želi sloge, treba da ova vlada ostupi, da se osnuje jedna zajednička koncentraciona vlada iz svih krajeva naše države. Da se zajednički neko vrijeme vladaju i posvršavaju najhitniji poslovi a zatim da se raspišu novi i slobodni izbori, kako bi se dalo našem narodu da slobodno po svom nahođenju, volji, srcu i savjesti izabere svoje predstavnike u koje će on imati potpuno povjerenje. Iz tako izabranog narodnog predstavništva neka se osnuje vlada iz skupštinske većine, koja će samo tako imati potpuni auktoritet i puno poštovanje ne samo svoje skupštinske većine nego i same opozicije. Takova Vlada imaće autoriteta da se pozabavi ustavom i unutrašnjim uređenjem države.

Nesmije se nigda više dogoditi, da skupštinske izbore vodi jedna plemenska stranka, koja pored te ima i tu manu, da na vladu nije došla redovnim putem, kao što je to bio slučaj sa vladom g. Velje Vukićevića. Najmanje se pak smije dozvoliti, da se u izbore pača policija i umjesto narod, da ona postavlja kandidate za narodne poslanike, kao što je zadnji put bilo. Jer tako neredovno i protuzakonito izabrana narodna skupština neće nigda moći da redovito vlada. Grijech protuzakonja i nasilja uvijek će je pratiti

kao što je to baš slučaj bio sa ovom vladom.

Suverena volja našega naroda nesmije se po nikome gaziti ako želimo dobra ovoj državi i našem izmučenomu narodu.

Potpuno dakle slobodni izbori, i to što prije, mogu jedino da barem donekle dadu satisfakciju pravdi i da operu onu strašnu ljagu našeg parlamenta i našeg parlamentarizma.

Hotel Pension „Labudovac“ na Plitvičkim Jezerima.

Sa Plitvičkih „Jezera“ piša nam: Jednu prijatnu novost u našem hotelijerstvu sačinjava Hotel Pension „Labudovac“, koji je iznova uređen sa 36 udobnih soba, te će ostati općinstvu kroz cijelu godinu na raspoloženje. Položaja je prekrasnog između Prošćanskog, Ciginovačkog i Labudovačkog jezera, okruženih gustim šumama sa sunčanim livadama i proplancima. Uz sam Hotel prekrasan je naravni perivoj sa četiri impozantna vodoskoka i bezbroj čarobnih špilja.

Hotel Pension „Labudovac“ je prvorazredno odmorilište, uz izvrsnu restauraciju i dobra domaća pića a uz umjerenе cijene pruža općinstvu svako zadovoljstvo.

U jezerima osvježujuće kupke, na livadama sunčanje, osobito preporučivo za slabunjavu, rabićnu i slabokrvnu djecu. Gorski šumski zrak, visina 640 m nad morem, odlikuju taj kraj i za bolujuće na disalima.

Cijeli Pension stoji počevši od 80.—dinara na više. Ovak novi hotel-pension vodi poznati zagrebački industrijalac g. mag. pharm. Drag. Peroš, dir. „Isisa“ i glavni blagajnik zagrebačke Jadranske Straže, te je iz posebne pažnje preme udruženju, uredio i jedno konačište za 30 člana članova podmlatka Jadranske Straže, koji budu na prolasku. U koliko ne bude zauzeto, od člana, moći će to konačište upotrebiti i ostali turisti, članovi „Jadranske Straže“.

Autobusni promet k svakom vlaku na želj. postaju Vrhovine uz vrlo jeftinu vozarinu. Može se naručiti unapred, što je svakako uputno i radi soba, dotično Pensiona. Potanje upute daje: Uprava dobra Labudovac, pošta Plitvička Jezera.

S brda s dola.

V našoj se državi jedino žrtvuje za opće i partijske stvari siromašni g. Aca Stanojević. Koliko li samo siromah potroši za željeznice, pak troškove u prvorazvednim hotelima beogradskim a sve to bez lične koristi i bez ikakve naknade.

Šteta je samo, što siromahu Aca živ nitko u radikalnoj stranci ne slijedi. I tako će čitava njegova „požrtvovnost“ i „nesebičnost“ ostati na vrbi svirala.

G. Aca izgleda da ima jedinu nasladu i čef da u radikalnoj stranci drma i trese i da ravna politikom, ali bez ikakve odgovornosti. I onda, ako je što

dobro, Acina je zasluga, a ako je zlo kriv je Uzunović, Vukićević, Maksimović i ostali, samo ne g. Stanojević.

..

U „Pučkom Listu“ pozdravlja g. Dr. Andjelinović svoje pristaše i kaže im radosnu vijest kako su delegati Davidovićeve stranke u Zagrebu tražili reviziju ustava, koja bi se sastojala u nazivu države Jugoslavijom, da se država podijeli na pokrajine i da se vlast prenese na velike župane, pak se hvasta, kako taj njihov zahtjev stoji daleko pred zahtjevom Radića, Pribićevića, federalista i klerikala.

Mi znamo, da je sada na vladi demokratska stranka g. Davidovića u kojoj je i g. Andjelinović sa svim svojim delegatima, pa ako je traženje g. Andjelinovića iskreno, onda nema koga za reviziju da moli, već ima zajedno sa radikalima, da tu reviziju predloži i sprovede. „Tražili smo“, veli g. Andjelinović „reviziju ustava“. Od koga se je to za Boga tražilo, mi bi želili znati. Da se nije tražilo od g. Radića, Pribićevića, federalista i klerikala?

Ovakav rad mi mislimo da spada u kategoriju političke trgovine i špekulacije, od koga nitkom koristi, već jedino da pojedinci postanu ministri, župani i slično.

..

U benkovačkom se je srezu ta skoro osnovao klub učitelja radikalne stranke, komu je predsjednikom jedan sreski školski nadzornik. Tako pored raznih klubova imamo eto još jedan više po svom sastavu i svrsi jedinstven u našoj državi. Jer dokle se razni poslanički i drugi klubovi mogu razumjeti, nemože se nikako razumjeti, da jedna mala kasta ljudi osniva u jednoj te istoj partiji zaseban klub, komu cilja ni svrhe ne vidimo doli progjanjanje svojih kolega drugih partija.

Ovo je izgleda nam, presađena biljka iz zemljoradničke stranke, kojoj je bilo u programu pored osnivanja seoskih muzeja još i biranje poslanika po staležima. I ako se ovaj „mudri“ postupak učitelja radikala u benkovačkom srezu usvoji, onda ćemo na brzo imati ne stotine ni hiljade već milijune klubova naših i onako mnogobrojnih partija. Tako ćemo imati barem stotinjak klubova popova, pak kaluđera, tako katoličkih, muslimanskih, protestanskih i Bog bi te pitao kojih još. Pak onda klubove sudija, financijera, raznih trgovaca, raznih zanatlija, novinara, bogoslova, univerzitetakih đaka raznih fakulteta i tako u bezkonačnost.

Žao nam je da se je ovo dogodilo baš u benkovačkom srezu što može da demantira tvrdnju i uvjerenje g. dra Štampara o sposobnosti kotaraca. Sreća je ipak što ovu „genijalnu“ misao ipak niju pokrenuli kotarci.

GRADSKA KRONIKA.

Opomena našim pretplatnicima. Ponovno opominjemo one naše pretplatnike, kojima smo poslali pisma sa čekovima, da nam pošalju pretplatu, koju nam duguju za ovaj prvi tromjesec na izmaku. Oni svi mogu dobro da znadu da mi nismo nikakvi kapitalisti, pa nije ni lijepo, da list primaju a ne plaćaju ga. Cijela sjeverna Dalmacija nema svoga lista, a ako hoćemo da se smatramo kulturnim jednako ostalim našim krajevima, koji imaju svi do jednoga, svoje javno glasilo, moramo biti toliko svijesni da ovaj naš list i uzdržimo. Osim toga tolike su naše potrebe i nedaće po cijeloj, sjevernoj Dalmaciji, da bi svi naši pretplatnici morali biti svijesni ne samo da list plaćaju nego da u njemu i iznose svaki iz svoga kraja i za svoj kraj. Za to smo mi ovaj list i pokrenuli, pa su naši ljudi dužni za to primati list, saradivati na njemu a i plaćati ga. Kad bi svi ovi, koje smo pozvali na isplatu pretplate uvažili i naše lične žrtve oko ovog lista, kao što su to već mnogi, koji su i omogućili opstanak lista, priznali, onda se sigurno nebi mi trebali natezati za pretplatu, koju nam već odavna duguju.

UREDNIŠTVO.

Sinoćnje tučnjave u gradu. Sinoć oko 8¹/₂, a došlo je u Docu između jedne grupe radnika te jednog narednika i podnarednika najgorije do žestokog prepiranja, nezna se iz kakovih razloga, a malo zatim i do tučnjave, koja je imala i krvavih posljedica. Radnik Ničeno Ivan ranjen je teže sabljom u glavu i ruku, dok je drugi radnik Donđevin Mate ranjen lakše u nogu. Najgore je nastradao pješadijski narednik Blaž Vukčević, koji je teško ranjen u trbuh. Njegova rana je smrtonosne naravi. Svi su ranjenici bili prenešeni u bolnicu, gdje im je odmah pružena liječnička pomoć.

Druga tučnjava desila se je na obali oko 10¹/₂, s. između S. Đurića, cipelara, i jedne manje grupe radnika, pri čemu je Đurić zadobio više jakih udaraca u glavu. Njegove su ozlijede lakše naravi.

U vezi s ovim tučnjavama bilo je do jutros uspšeno 6 lica. Redarstvo međutim nastavlja daljnjom istragom. Po svemu izgleda, da je ovim nemilim događajima glavni uzrok bilo vino.

✕ Ispiti zrelosti pri realnoj i klasičnoj gimnaziji bili su u vremenu od 9.-21. t. mj. pod predsjedanjem ministarskog izaslanika direktora g. Marka Ježine. Na temelju pismenih ispita bili su oslobođeni od usmenih ispita na klasičnoj gimnaziji i proglašeni zrelima: Babić Ante i Lalić Paško, a na realnoj gimnaziji: Dunkić Ante i Zaninović Zdravko. Nakon usmenih ispita bili su proglašeni zrelima na klasičnoj gimnaziji: Cinotti Josip, Deanica Petar, Eškinja Ante, Jović Dušan, Jerolimov Nikola, Perović Blaženko, Radonić Radivoj, Ribičić Anđeo, Špan Ivan, Zlatoper Grgo i Zlatoper Pero, a na realnoj gimnaziji: Baranović Vicko, Corubolo Zena, Čolović Ilko, Jerinić Jarmila, Ostojić Ivan, Petričević Marjan, Smolčić Ante, Škoda Vjekoslav, Tarle Josip, Weissenberger Katica, Zaninović Jakov i Tri-

funović Petar. -- Odbijen je na godinu dana jedan kandidat na realnoj gimnaziji. -- Odbijeni su na tri mjeseca (do septembarskoga roka) na klasičnoj gimnaziji pet, a na realnoj gimnaziji sedam kandidata. -- Mladim abiturijentima srdačno čestitam!

Uređenje dugovanja i potraživanja naših državljana u Čehoslovačkoj. Povodom učinjenog predloga Čehoslovačke Vlade, da se putem sporazuma raspravi pitanje dugovanja i potraživanja naših državljana i pravnih lica u Čehoslovačkoj, upozoruju se sva fizička i pravna lica koja su pre raspada bivše Austro-Ugarske Monarhije imala kakva dugovanja ili potraživanja u Čehoslovačkoj, a ista ni do danas nisu regulisana, da se odmah, a najdalje do 25. juna tekuće godine, pismenim putem prijave Ministarstvu Trgovine u Beogradu Odelenju za Unutrašnju Trgovinu, pozivom na otpis br. 12209/III od 28. maja 1928. godine.

Iz podnete prijave mora tačno da se vidi:

1. Ime i prezime povjerioca, odnosno dužnika i njegovo mjesto stanovanja.

2. Ime i prezime povjerioca, odnosno dužnika u Čehoslovačkoj i njegovo mjesto stanovanja.

3. Iz kakvog je osnova potraživanje ili dugovanje poteklo.

4. Je li i kakvu kamatu isto nosilo, i

5. U kome je prvobitnom iznosu postojalo, a u kome iznosu postoji danas, računajući tu i istekle a neplaćene kamate do sada.

Skreće se pažnja interesiranim, da će njihovo neprijavlivanje u određenom roku, imati štetnih posljedica po njih, jer se odnosna potraživanja i dugovanja neće uzeti u obzir prilikom zaključivanja predstojećeg sporazuma sa Čehoslovačkom.

✕ Upis za građansku školu. Upis za I. razred bit će 23. i 25. o. mj. od 8-12 sati prije podne. Prijamni ispit počima 26. tek. mj. u 8 sati pr. p. Učenice koje su svršile 5. ili 6. škol. godinu primaju se bez toga ispita, a koje su svršile 4. šk. godinu polažu ispite iz četiri glavna predmeta. Pri upisu treba donijeti krštenicu i zadnju škol. svjedodžbu. Na početku školske godine također moći će se primati nove učenice.

**HOTEL CENTRAL - NARODNA
KAVANA - RESTAURACIJA**
Na Narodnom trgu — S P L I T
Vlasnik M. MATIĆ

„Krka“ je došla treća na cilj.

O rezultatu internacionalne veslačke regate u Budimpešti 23. i 24. o. mj. stigli su do sada samo ovi brzozavi:

BUDIMPEŠTA, 23. „Krka“ stigla na cilj treća.

BUDIMPEŠTA, 24. Borba bila veoma žestoka. „Krka“ stigla treća.

Urednik i izdavač: Ilija Zečević. - Tisak „Pučka Tiskara“ u Šibeniku (Braća Matačić pok. Petra).

Pokućstvo

Odlikovane tvornice

J. POVISCHIL — OSIJEK

dobijete kod:

STJEPAN V. KARKOVIĆ

Pokućstvo i tapetarska radnja
ŠIBENIK

Jadranski Promet

trgovačko društvo

Šibenik

Trgovina brašna, žitarica i zemaljskih proizvoda na veliko.

Šibenska Okružna Banka

d. d.

ŠIBENIK

prima uloške na štedne knjižice i tekući račun uz najpovoljnije ukamaćivanje te obavlja sve bankovne poslove tačno i kulantno.

Telefon broj 68.

Brz. naslov: KRUGOBANKA

Tiskanice za PRIJAVE ULOGA vrijednosnih poštanskih papira u Beču u Budimpeštu mogu se nabaviti u Pučkoj Tiskari i Papirnici J. Matačić, ulica kralja Tomislava u Šibeniku.

Daje se na znanje svim poštanskim uredima i interesentima.

PAPIRNICI

kancelarijskog i školskog pribora
Jerolim Matačić pok. Petra
ulica Kralja Tomislava
Preporuča se za što veći posjet,

PROMINSKA KREDITNA ZADRUGA

UKNJIŽENA SA NEOGR. JAMSTVOM

OKLAJ-PROMINA

Podijeljuje kredite i prima uloške, te ih ukamaćuje sa 12%.

Za uloške jamči neograničeno imovina od preko 600 članova.

GRAND HOTEL „KRKA“ - ŠIBENIK

Na obali na najljepšem gradskom predjelu potpuno obnovljen.

Prvorazredan Restaurant i Kavana

Cijene umjerene. Preporuča se
Marko Jakovljević, vlasnik.

Grubišić & Comp. - Šibenik

Glavno, Opravištvo Jadran. Plovidbe

„ „ brodarskog društ. Oceania

Spediterska radnja obavlja poslove najkulantnije.

EXPORT-IMPORT

MARKO TARLE

Zastupstva komisije i
spedicija uvoz - izvoz
žitarica brašna i
kolonijala.

GRADSKA ŠTEDIONICA - ŠIBENIK

Prima uloške na knjižice i tekući račun. Izdaje akreditive i obavlja sve bankovne transakcije.

Najsigurnije su uložene prištednje kod štedionice, jer stoji pod jamčenjem općine i pod kontrolom vlasti.

TVORNIČKO SKLADIŠTE ODIJELA

ČESKI MAGAZIN — ŠIBENIK

Ovih dana stiže VELIKI IZBOR LJETNIH ODIJELA
hlaća i jaketa, lister-jaketa i ogrtača i ostale ljetne robe.

CIJENE UMJERENE!

Društvo za prodaju
SINGER ŠIVAČIH STROJEVA
BOURNE & Co.
Podružnica ŠIBENIK
ZASTUPSTVA
u svim većim mjestima sjeverne
Dalmacije.

električnih motora

elektr. ventilatora

Prodaja za gotovo i na obročnu otplatu.

Samo u našim dućanima i kod naših zastupnika možete dobiti sve pripodajuće dijelove za strojeve. Sve vrsti konca za šivanje, kao za bijelo i umjetno vezenje, svile, igala, nožica, Singer ulja.